

Westerbanio.

(426)

Quam duras, Vir amice, voles imponite leges
Largus in ingratum non esis Hugenium.
En ego promissi, pro missis stare paratus
Quo nequeat quidquam gratius esse dabo:
Pro Fragisque Rosisque, puta, cum venerit Aestas
Ipsas tibi reddam Fragas, Rosasque tuas.

Westerbanius.

3.

Fragas rosasque dedi: Tu si, cum venerit Aestas
Fragas rosasque dabis, fragas rosasque tuas.
Sit mihi fas, humilem nisi dedignaris amicum
Dicere, summe virum. Jam sumus ergo pares.

Hugenius.

(427)

Fragis Rosisque si case^{re} commodum est
Fragis rosisque commoda vitaulio.
Vitaulianas commodator auferes.
Fragis Rosisque gratias Gratias.

Westerbanio.

(428) (435)

Fecit Amicæ valetudo Vir Nobilissime, cui committ^{re}
teneo tabellas soleo, et mea item non ad amissim bona
ut hasce postremas acceperim, pridio postquam fuerunt
scriptæ. Hinc est quod serius rescribo, gratiasque ago
quas mereri voluisti, et plane meritus es lufulentæ
Latinitatis purus et lufulentus interpres, si gratiam
gratiã cumulare amas, iterum te rogo, ut quas
hujusmodi amoenitates ventilanda bene inter nos
ludantur, longius ne prorepant, certe Typographo
rum fidei ne committantur. Ab eo tempore quo
non unam causam esse, ut sic mouerem, scripsi,
alia porro non una accesserunt. Vale et me ama.
Hagæ. XV. April. 1626 LIII.

Tui observantissimis
C. Huygens.

(429)

Westerbanio.

Morem tibi, sine morã gessi, Vir Amice: nec religio
fuit elogio quatenusque prosequi Poema non inspectum,
quianam profectum ab illâ manu, quam satis certus
sum